

KHI VỀ GIÀ

Thượng-Uyển.

1

Khi về già, tóc đã bạc phơ, mắt đã mờ mỗi mòn chân
Năng cầu nguyện, hát khúc tạ ơn, Ngược mắt nhìn trò chuyện với
gối có những khi quên hết mọi điều quên tháng ngày chẳng nhớ một
Chúa dẫu khó khăn nhưng vẫn ân cần Ngài sẽ hiểu và giữ gìn
ai. Tai đã nặng tương chừng như điếc nhìn miệng
ta Lòng đau buồn thì thâm với Chúa Ngài phù
người thêu thào suy diễn nói những lời chẳng nghĩa lý
trợ và Ngài nâng đỡ chờ hững hờ tình Chúa vô
chi. Ta cam phân mà thôi Ta trả nợ cuộc đời
bờ Chúa sẽ luôn ủi an Chúa ban muôn ơn lành
Ta không hơn không dỗi Đừng than trách người ơi!! Cuộc đời là như
Ta hy vọng nơi Chúa Ngài ửu áp đời ta Người đầy lòng thương
thế Sống giữa cơn bão nê Đây mới là dương thế
xót Cứu những ai khốn cùng Người như nguồn suối mát
Chờ Chúa gọi về Quê. Ai là người cứu giúp đời
là cánh đồng cỏ non Khi về già lắm nỗi khổ
ta Chỉ có Chúa Đáng muôn uy quyền ban sức mạnh gìn giữ đời
đau, đời lạnh lẽo lẻ loi hiu quạnh và quanh mình chẳng có một
ta ai Người là Đáng toàn năng ban phát Sự sống
ai Cây vào Chúa Người Cha nhân ái Người sẵn
còn sự sống vĩnh hằng.
sàng sưởi ấm tim ta.